ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

"ΕΝ ΤΩ ΟΙΚΩ ΣΟΥ ΔΕΙ ΜΕ ΜΕΙΝΑΙ"

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Ὁ Ζακχαῖος! Ἐὰν ἔμενε εἰς τὸν δρόμον, ἀνάμεσα εἰς τὸ πλῆθος, δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἴδῃ τὸν Διδάσκαλόν του διότι ἦτο πολὺ κοντός. Ὁ πόθος του ὅμως ἦτο ἐξαιρετικὰ σφοδρὸς. Ἔλαβε λοιπὸν τὴν μεγάλην ἀπόφασιν. Χρησιμοποιῶν χέρια καὶ πόδια μὲ πολὺν κόπον—δὲν εἶναι πλέον νέος— κατώρθωσε νὰ ἀνεβῇ εἰς τὴν συκομορέαν... Τὸ παρατηρητήριόν του ἦτο ἀρκετὰ κατάλληλον. Ἀπὸ ἐκεῖ θὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἴδῃ ἀνέτως τὸν Ἰησοῦν, χωρὶς νὰ ἐμποδίζεται ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ χωρὶς νὰ τοὺς ἐναχλῇ.

Ἡ συνοδεία ὁλονὲν πλησιάζει. Μὲ πόσον σεβασμὸν περιστοιχίζουν τὰ πλήθη τὸν Ἰησοῦν! Καὶ ὁ Ζακχαῖος τὸν παρατηρεῖ. Πόσον εἶναι ἱκανοποιημένος! Ὁ Ἰησοῦς εὑρίσκεται τώρα κάτω ἀπὸ τὸ δένδρον. Μετ' ὀλίγον θὰ ἀπομακρυνθῇ. Καὶ ὁ Ζακχαῖος, μὲ τὰ μάτια καρφωμένα εἰς τὸν Ἰησοῦν, προσπαθεῖ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν οὐρανίαν γαληνείαν ἀπὸ τὴν θείαν του προσωπικότητα διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν πόθον τῆς ψυχῆς του. Ἀλλ' ἐξαφνα σταματᾷ. Σηκώνει τὰ μάτια πρὸς τὴν συκομορέαν. Τὰ βλέμματα τῶν δύο διασταυρώνονται. Ὁ μικρόσωμος ἄνθρωπος αἰσθάνεται νὰ τὸν πλημμυρίζῃ βαθεῖα συγκίνησις. Δὲν ἐτόλμησε ποτὲ νὰ ἐλπίζει ἕνα βλέμμα τοῦ Διδασκάλου. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς δὲν τὸν κυττάζει μόνον. Τοῦ ὁμιλεῖ. Τὸν φωνάζει μὲ τὸ ὄνομά του. «Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι, σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι». Μὲ παιδικὴν προθυμίαν καὶ εὐκινησίαν κατεβαίνει ὁ Ζακχαῖος ἐνῶ ἡ χάρις πλημμυρίζει ὁλόκληρον τὴν καρδίαν του.

******

Ὁ Ζακχαῖος! Εἶναι ἕνας τελώνης. Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ περιφρονοῦν οἱ φαρισαῖοι. Ἕνα ὄργανον τῆς ρωμαϊκῆς ἐξουσίας. Τὸ ἐπάγγελμά του εἶναι αἰτία νὰ τὸν βλέπουν ὅλοι μὲ ἀποστροφήν. Εἰσπράττει τοὺς φόρους, ἐργασία καθόλου τιμητικὴ διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Καὶ τὸ ἀντιλαμβάνονται κανεὶς αὐτὸ ἀπὸ τὴν αὐθόρμητον καὶ ταπεινὴν συγχρόνως δήλωσιν τοῦ ἰδίου. «Εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν». Καὶ ὅμως εἰς τὸ σπίτι ἑνὸς τέτοιου ἀνθρώπου ὁ Κύριος προθυμοποιεῖται νὰ καταλύσῃ.

Πρὸς αὐτὸν λέγει τὸν μεγάλον λόγον: «Σήμερον ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι». Πρέπει νὰ ἔλθω εἰς τὸ σπίτι σου. Ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ ἀπολαύσῃς τὸ μέγιστον τῶν δώρων τοῦ Θεοῦ, τὴν σωτηρίαν. Πρέπει λοιπὸν νὰ μείνω σήμερον εἰς τὸν οἶκον σου, διὰ νὰ εἴπω τὸν μεγάλον λόγον: «Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο».

Ὁ Χριστὸς φιλοξενούμενος εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνθρώπου! Ποῖος ἠμπορεῖ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ὑψίστην αὐτὴν συγκατάβασιν τοῦ Θεοῦ; Ποῖος ἠμπορεῖ νὰ περιγράψῃ τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ὁ Χριστός;

«Ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι».

Ἀλλ' ἦτο ἄρα γε προνόμιον τοῦ Ζακχαίου μόνον νὰ δεχθῇ τὸν Κύριον εἰς τὸν οἶκον του; Ὤ, ὄχι! Ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ συγκαταβαίνει τόσον πολὺ ὥστε νὰ ζητῇ ἀπὸ κάθε ἄνθρωπον φιλοξενείαν. Δὲν εἶναι ὁ Ζακχαῖος ὁ μόνος εἰς τὸν ὁποῖον εἶπεν «Σήμερον ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι». Πρὸς κάθε ἀνθρωπον ἀπευθύνεται, κτυπᾷ τὴν θύραν τῆς ψυχῆς του καὶ τοῦ λέγει: Ζητῶ νὰ μοῦ ἀνοίξῃς καὶ νὰ μὲ ὑποδεχθῇς εἰς τὸν οἶκον σου, ὅπως μὲ ὑπεδέχθη ὁ Ζακχαῖος. Σοῦ ὑπόσχομαι ὅτι, «ἐὰν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ». Ὅποιος ἀκούσει τὴν φωνὴν μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν τῆς καρδίας του, θὰ εἰσέλθω εἰς αὐτόν, θὰ συνδεθῶ μὲ αὐτὸν στενῶς καὶ μὲ πολλὴν οἰκειότητα, καὶ θὰ συμφάγω μαζῆ του χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος διὰ τὴν σωτηρίαν του. Καὶ αὐτὸς θὰ συμφάγῃ μαζῆ μου, ἀπολαμβάνων τὴν εὐφροσύνην καὶ τὴν χαρὰν τῆς μακαρίας μου ζωῆς.

Ὅπως ὁ Ζακχαῖος «χαίρων ὑπεδέξατο» τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν οἰκίαν του, οὕτω κάθε πιστὸς διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς χάριτος τῶν μυστηρίων ὑποδέχεται τὸν Κύριον εἰς τὴν καρδίαν του. Πολλάκις ὁ Κύριος τὸ ὑπεσχέθη, ὅτι κατὰ τρόπον θαυμαστὸν καὶ μυστηριώδη ἑνώνεται μὲ τοὺς πιστοὺς ὁπαδούς του καὶ κατοικεῖ εἰς αὐτούς. Ὅταν ἐκτελοῦμεν τὰς ἐντολάς του, μᾶς διεβεβαίωσεν ὅτι ἔρχεται μαζῆ μὲ τὸν Πατέρα του καὶ κατοικεῖ εἰς τὸν ἄνθρωπον (Ἰωάν. ιδ' 23). Αὐτὸ δὲ γίνεται ἀκόμη περισσότερον, ὅταν ὁ Χριστιανὸς συμμετέχει ἀξίως εἰς τὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας. Τότε πραγματοποιοῦνται οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου, «ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ» (Ἰωάν. στ' 56).

Χαῖρε λοιπὸν καὶ ἀγάλλου, φίλη ψυχή. Δὲν ἦτο προνόμιον μόνον τοῦ Ζακχαίου νὰ μείνῃ ὁ Κύριος εἰς τὸν οἶκον του. Εἶναι προνόμιον καὶ ἰδικόν μας, προνόμιον καὶ πολὺ τιμητικὸν καὶ πολὺ ἀνώτερον ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ Ζακχαίου. Διότι εἰς μὲν τὴν οἰκίαν τοῦ Ζακχαίου ὁ Κύριος ἔμεινε δι' ὀλίγας μόνον ὡρας, ἐνῶ εἰς τὴν ἰδικήν μας ψυχὴν μένει μονίμως. Εἶναι προνόμιον πιστοῦ νὰ φέρῃ ἰσοβίως μέσα του τὸν Χριστὸν, νὰ εἶναι κατοικητήριον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ναὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλὰ Κύριέ μου, ὅταν σὲ ἀκούω νὰ διαβεβαιώνῃς ὅτι συγκαταβαίνῃς τόσον πολύ, ὥστε νὰ κατοικῆς εἰς τὴν καρδίαν κάθε πιστοῦ ὁπαδοῦ σου, ἐκπλήττομαι ἐνώπιον τῆς ἀπείρου σου συγκαταβάσεως καὶ ἀγαθότητος. Ὤ, πόσον σφοδρῶς ἐπιθυμῶ καὶ ἐγὼ νὰ κατοικήσῃς μονίμως καὶ εἰς τὴν ἰδικήν μου ψυχὴν! Καὶ ὅμως! Ἡ κατάστασις τῆς ψυχῆς μου εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ πρέπει νὰ ἐπαναλάβω καὶ ἐγὼ τοὺς λόγους τοῦ ἑκατοντάρχου: «Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς» (Ματθ. η' 8). Καθάρισε λοιπὸν, Κύριε, τὸν οἶκον τῆς ψυχῆς μου ἀπὸ πᾶσαν ἐναχλῆ καὶ ἀνάδειξέ με ἄξιον κατοικητηρίου σου, διὰ νὰ εὐλογῷ καὶ δοξάζω καὶ μεγαλύνω τὴ νάκραν σου φιλανθρωπίαν καὶ συγκατάβασιν. Ἀμὴν.

Χ. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΛΟΥΜΙΝΙΑ
Ἀνωδεικώσιμα
Βιτρινῶν
Αὐτοκινήτων
Ν. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΗΛ. 55—20
Ἀγ. Ἀνδρέου — Φιλοποίμενος

ΑΤΕΛΙΕ
Νυμφικῶν φορεμάτων
ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΡΔΑ
Καραϊσκάκη 221 καὶ Τσαμαδοῦ
ΤΗΛ. 23—97 —ΠΑΤΡΑΙ
Ἐπισκεφθῆτε μας ἐγκαίρως

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΞΕΡΧΕΤΑΙ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τοῦ κ. Πολυχ. Καράγεωργα

Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἑλληνικῶν ἐκλογῶν ἀπεδείχθησαν δύο πράγματα. Πρῶτον ὅτι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐξαετίας ποὺ κυβερνᾶ τὴν χώραν τὸ κόμμα τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως ὑπὸ τὸν κ. Καραμανλῆν ἐδημιουργήθησαν τοιοῦτοι παράγοντες, οἱ ὁποῖοι ἐνέπνευσαν τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν πρὸς ἀνανέωσιν τῆς θητείας στὸ Κόμμα αὐτὸ διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἀνορθωτικοῦ προγράμματός του. Δεύτερον ὅτι εἰς τὸν κοινωνικὸν τομέα ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Καραμανλῆ κατώρθωσε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ψευδαίσθησις ποὺ εἶχε μολύνει πολλὰ ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἀθεϊστικῆς ἀντικοινωνικῆς ἰδεολογίας τοῦ Κομμουνισμοῦ ὑπῆρξεν ἐσφαλμένη καὶ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν πνευματικὴν ἐλευθερίαν διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος κυβερνᾶται καὶ κατευθύνεται πρὸς ὅλας αὐτοῦ τὰς ἀπαιτήσεις.

Ἔδωσεν ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Καραμανλῆ νὰ ἐννοηθῇ πλήρως ἀπὸ τοὺς παραπλανηθέντα Ἕλληνας ὅτι ὑπὸ τὸν ἑλληνικὸν ἥλιον καὶ τὸν ἑλληνοχριστιανικὸν πολιτισμὸν δὲν δύναται νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι πιστεύοντες εἰς τὸ σκότος.

Καὶ ἐν μιᾷ νυκτὶ μεγάλη μερὶς παραπλανηθέντων Ἑλλήνων, φωτισθέντες μὲ τὸ φῶς τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἐπανακάμπτουν εἰς τὸν ὀρθολογισμόν, ἀντιλαμβανόμενοι ὅτι μόνον διὰ τῆς ὀρθολογικῆς τοποθετήσεως τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπιβολὴ μιᾶς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς εἰρήνης ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται ἡ περαιτέρω εὐημερία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ μιᾶς ὀρθογωνίου οἰκονομοκοινωνικῆς πολιτικῆς τοῦ ἔθνους. Καὶ εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς κατὰ τὴν πορείαν ἀπὸ τῆς μιᾶς ἄκρης ἑνὸς διανυομένου δρόμου μεταστροφῆς ἕως τῆς ἄλλης ἄκρης δὲν ἔκαμε καμμίαν ἐνδιάμεσον στάθμευσιν διὰ νὰ ἀναλάβῃ δυνάμεις πρὸς συνέχισιν τῆς ἐπιπόνου ἀναμορφωτικῆς της πορείας. Ὄχι! Δὲν ἔπρεπε νὰ σταθμεύσῃ, διότι κάθε στάθμευσις, κάθε ἀνακοπὴ θὰ ἐπέφερε τὴν ἀργοπορίαν τῆς μεταστροφῆς ἡ ὁποία ἠμποροῦσε, ὑπὸ τὰς σημερινὰς διεθνεῖς συνθήκας, νὰ ἀποβῇ ὀλεθρία διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Ὄχι! Δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ καμμία ἀνακοπὴ τῆς πορείας τῶν μετεστραμμένων Ἑλληνοπαίδων ἀπὸ τῆς μιᾶς ἄκρης εἰς τὴν ἄλλην διότι ὁ ἀνταγωνισμὸς δὲν εὑρίσκεται μεταξὺ κέντρου καὶ ἄκρου ἐπὶ ἐσωτερικῶν καὶ μόνον ἑλληνικῶν πραγμάτων ἀλλὰ ἐπὶ διεθνῶν ἄκρων ἀνταγωνιζομένων διὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου. Καὶ ἡ Ἑλλὰς σὰν προπύργιον τῆς ἐλευθερας ἰδέας δὲν ἀντιμετωπίζει ἁπλῶς τὰ ἐσωτερικά της προβλήματα διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύνατο νὰ γίνωνται κεντρῶοι συμβιβασμοί, ἀλλὰ προβλήματα διεθνοῦς χαρακτῆρος συνοδευόμενα μὲ τὴν ὕπαρξίν της.

Ἐπὶ τούτων τῶν γεγονότων καὶ πραγμάτων ποὺ περιβάλλουν τὴν Ἑλλάδα κέντρον σημαίνει οὐτοπία Διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι μία: "Οτι ἡ Ἑλλὰς ἀντιμετωπίζουσα μὲ τοὺς συμμάχους της τὸν κίνδυνον ὁλοκληρωτικοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου καὶ τοῦ χριστιανικοῦ της πολιτισμοῦ ἀπὸ τὸν ἄθεον κομμουνισμὸν δὲν δύναται οὔτε ἐσωτερικῶς οὔτε ἐξωτερικῶς νὰ διαπραγματεύεται κεντρώους συμβιβασμοὺς ἐπὶ τῆς ἀμύνης της, καὶ ἡ ἀντιμετώπισις ἑνὸς τοιούτου κινδύνου μόνον μὲ σθεναρὰν ἄμυναν ἀντιμετωπίζεται. Διότι ὅταν ὁ ἀντίπαλος ἐξοπλίζεται καὶ καραδοκεῖ μὲ τὸν δάκτυλον εἰς τὴν σκανδάλην νὰ ἐπιτεθῇ θὰ ἦτο πολιτικὴ καὶ στρατηγικὴ μωρία ἡμεῖς νὰ προσφέρωμεν ὡς δῶρον τὸν ἀπαιτηθησόμενον ἀφοπλισμὸν γιὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ ὕπουλος φιλία.

Ἐπ' αὐτῆς καὶ μόνης τῆς ἀληθείας περιστρέφεται σήμερον ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ κόμματα εἴτε ἐθνικὰ λέγονται εἴτε κεντρῶα δὲν δύνανται νὰ χαράξουν διάφορον πολιτικήν. Θὰ ἦτο δὲ πλάνη ὅπως καὶ ἄλλοτε ἀπεδείχθη ὁ δῆθεν κεντρῶος ἐσωτερικὸς καὶ ἐξωτερικὸς συμβιβασμός.

Τὸ δεύτερον τῶν ἀποδειχθέντων πραγμάτων εἶναι ὅτι ἡ πρὸ πολλοῦ ἐλπιζομένη ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς κάμψις τῆς κομμουνιστικῆς ἰδεολογίας, διαπιστώνεται σήμερον διὰ τῶν ἑλληνικῶν ἐκλογῶν καὶ δίδει νέας ἐλπίδας εἰς τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ ἀποτροπὴ μιᾶς ὁλοκληρωτικῆς καταστροφῆς.

Ὅσον ὅμως πλησιάζομεν πρὸς τὴν γενικὴν μεταστροφὴν τόσον περισσότερον εὑρισκόμεθα πλησίον εἰς τὸν κίνδυνον ἑνὸς πυρηνικοῦ πολέμου, διότι ὁ κομμουνισμὸς πιεζόμενος συνεχῶς ἀπὸ τὰς ἐλευθέρας ἰδέας ἀντιμετωπίζει δύο κατευθύνσεις. Ἢ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἀρχὴν καὶ ἐκεῖ ποὺ ἐγεννήθη καὶ νὰ διαπραγματευθῇ τὴν εἰρήνην ἐγκαταλείπων τὴν ἰδέαν τῆς ὁλοκληρωτικῆς του ἐπικρατήσεως, ἢ νὰ ἀποφασίσῃ ἕνα καταστρεπτικὸν πόλεμον.

Πρὸ τοιούτων πραγμάτων εὑρισκομένη σήμερον ἡ ἀνθρωπότης ἀπειλεῖται ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν μὲ τὴν κήρυξιν ἑνὸς ἀπροόπτου πολέμου τοῦ ὁποίου τὴν καταστρεπτικὴν δύναμιν δραματιζομένη ἡ ἀνθρωπότης ποιοῖ ἔκκλησιν ὄχι διὰ τοῦ στόματος ἐμοῦ τοῦ ἀπειρομυριοστοῦ της, ἀλλὰ διὰ τοῦ στόματος ὅλων τῶν γονέων ποὺ ἀντιμετωπίζουν νὰ ἴδουν τὰ τέκνα των σπαρασσόμενα κάτω ἀπὸ τὴν πυρηνικὴν ἐνέργειαν. Πρὸς ὅλους τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἐθνῶν τοὺς εὑρισκομένους ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἀρχῆς νὰ συσπειρώσουν τὰς ἐνεργείας των πρὸς δημιουργίαν μιᾶς συνεργαζομένης ἐλευθέρας κοινωνίας ἐθνῶν μέσα εἰς τὴν ὁποίαν κάθε λαὸς ἐλεύθερος ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν του πλησίον ἐν πνεύματι ἐλευθέρας διεθνοῦς οἰκονομικῆς συνεργασίας θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἐπερχόμενον κίνδυνον τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ της ἀφανισμοῦ.

Νὰ σταματήσουν ἀμέσως αἱ πυρηνικαὶ δοκιμαὶ αἱ ὁποῖαι ἀπειλοῦν μὲ θάνατον ἑκατομμύρια ψυχῶν.

Κεντρῶοι συμβιβασμοὶ καὶ συνύπαρξις δὲν δύνανται νὰ εὐσταθήσουν καὶ νὰ ἀποτρέψουν ὁριστικῶς ἕνα ἰδεολογικὸν πόλεμον.

Ἂς σπεύσουν λοιπὸν οἱ ἠθικοὶ τῆς σήμερον τὴν ἀνθρωπότητα νὰ ἐπαναφέρουν ταύτην εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον τῆς ἐλευθέρας τοῦ ἀνθρώπου βουλήσεως καὶ ἐνεργείας, προτοῦ ἀκουσθῇ φωνὴ ἐν Ραμᾷ Ραχὶλ κλέουσα τὰ τέκνα αὐτῆς.

Π. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΣΩΦΕΡ
Κολοκοτρώνη 34 «Γκαράζ»

ΜΕΓΑ ΒΗΜΑ ΠΡΟΟΔΟΥ

ΝΕΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ

Καθ' ἁρμοδίαν ἀνακοίνωσιν, αἱ γενόμεναι δοκιμαὶ καύσεως λιγνίτου, ἐκ τῆς λιγνιτικῆς περιοχῆς Μεγαλοπόλεως (Νομ. Ἀρκαδίας), εἰς τὸν ἀτμοηλεκτρικὸν σταθμὸν Πτολεμαΐδος τῆς Δ.Ε.Η. ἐπέτυχον πλήρως. Κατόπιν δὲ τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων βελτιοῦται σημαντικῶς τὰ δεδομένα τῶν ἤδη ἐκπονηθέντων μελετῶν «μὲ συνέπειαν τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἐργοστασίου Μεγαλοπόλεως, ἐγκατεστημένης ἰσχύος 250.000 κιλοβάτ, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν εἰς ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν ἀναγκῶν τῆς χώρας».

ΟΙ ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΤΑΙ

Κατὰ τὰς διεξαχθείσας ἀρχαιρεσίας διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέου διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συλλόγου Ἐκτελωνιστῶν περιφερείας Πατρῶν ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι: Πρόεδρος Ἀνδρ. Κατσαρός, γεν. γραμμ. Σωκρ. Χριστιᾶς, ταμίας, Νικ. Βασιλείου, σύμβουλοι Χαρ. Ὀλιβιέρης, Ἰωάν. Οἰκονομόπουλος.

Μία διεθνῶς πλέον συναγωνιστικὴ βιομηχανία

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΙ ΤΑΣ ΠΡΟΟΔΟΥΣ ΤΗΣ "ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ"

Διευρύνονται αἱ ἐξαγωγαὶ εἰς Εὐρώπην καὶ Μ. Ἀνατολὴν

ΜΟΝΑΧΟΝ. Νοέμβριος. Ἡ ἐφημερὶς «Χάντελσμπλαντ», ἀσχολουμένη μὲ τὴν ἑλληνικὴν βαμβακουργίαν, γράφει ὅτι αὕτη κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη θὰ ἐντείνῃ τὰς προσπαθείας της πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐξαγωγικῆς της θέσεως. Ἡ τοιαύτη τάσις ἐκδηλοῦται ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἀνώνυμον ἑτσιρείαν «Πειραϊκὴ — Πατραϊκή». Αὕτη διαθέτει τέσσαρας ὁμάδας ἐργοστασίων, ἐκ τῶν ὁποίων μία εὑρίσκεται εἰς Ἀθήνας, μία εἰς Νέαν Πέραμον καὶ δύο εἰς Πάτρας. Αἱ ἀρχικαὶ ἐγκαταστάσεις τοῦ κλωστηρίου τῆς Νέας Περάμου, τὸ ὁποῖον ἀνηγέρθη τὸ ἔτος 1955, ἀπήτησαν κεφάλαια 2 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο διηυρύνθη κατὰ μίαν περαιτέρω μονάδα τὸ 1957 συνολικῆς ἐπενδύσεως 1,5 ἑκατ. δολλαρίων. Οὕτω ὁ ἀριθμὸς τῶν λειτουργουσῶν ἀτράκτων ἀνέρχεται εἰς 69.000, ἐκ τῶν ὁποίων 11.000 εἶναι στριπτικαί. Περαιτέρω ἀνηγέρθη τὸ 1956 ἐν νέον ὑφαντουργικὸν ἐργοστάσιον εἰς Πάτρας, τὸ ὁποῖον διαθέτει βαφικὰς καὶ φινιρίστικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἀνέγερσις καὶ ὁ ἐξοπλισμὸς ἐστοίχισαν 5 ἑκατ. δολλάρια. Τὸ νέον τοῦτο ἐργοστάσιον εἶναι ἐξωπλισμένον μὲ τὰς πλέον συγχρόνους μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας περιλαμβάνονται καὶ 360 αὐτόματοι ἰστοί. Αἱ τελευταῖαι ἐγκαταστάσεις τῆς ἑταιρείας ἐπιτρέπουν εἰς αὐτὴν τὴν παραγωγὴν ὑφασμάτων καὶ νημάτων, τὰ ὁποῖα συναγωνίζονται εἰς τὸν ἴδιον βαθμὸν τὰ ἀντίστοιχα προϊόντα τῆς βυτικοευρωπαϊκῆς βιομηχανίας.

Ὁ ἀρθρογράφος ἐν συνεχείᾳ τονίζει, ὅτι ἡ «Πειραϊκὴ — Πατραϊκὴ» ἐπιχειρεῖ ἐγχώριον ἐκβάμβακα εἰς ποσοστὸν ὑπερβαῖνον τὸ 95% Ἡ ἀμβλεία θέματά της μετὰ τῶν πρωτοφανῶν καλύπτουν τὰς ἀνάγκας ἐνὸς τρίτου. Κατὰ τὸ 1960 τὰ ἐργοστάσια τῆς ἑταιρείας ἐξ ἐμπιγχανοποίησιν 3 τρ. ἑκατ. κιλῶν βάμβακος, ἤτοι 25% τῆς συνολικῆς ποσότητος, τῆς διοχετευομένης εἰς τὴν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν. Ἡ ἑταιρεία παρήγαγεν ἑκατ. κιλὰ νήματα καὶ 14 ἑκατ. μέτρα ὑφάσματα. Τὰ προϊόντα της ἐπωλοῦνται εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν. Κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἀνῆλθε ἡ ἀξία τῶν πωλήσεων εἰς 350 ἑκατ. δρχμῶν. Αἱ ἐξαγωγαί της (ἀπὸ τὸ 1959) εἰς νήματα κυρίως κατευθύνονται εἰς Ἀγγλίαν, Τουρκίαν, Γιουγκοσλαβίαν, Ρουμανίαν, Φινλανδίαν, Πολωνίαν, Οὐγγαρίαν, Συρίαν, Ἰράκ, Λίβυν, Ἰορδανίαν, Σουδὰν καὶ Λίβανον.

Τὸ ἄρθρον ἀναφέρεται τελικῶς εἰς τὰς συνθήκας ἀπασχολήσεως τῶν ἐργατῶν εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἑταιρείαν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπασχολουμένων ἀνέρχεται εἰς 3.500 ἀνδρῶν καὶ ἐργάται. Τὰ ἡμερομίσθια δὲ τῶν ἀνειδικεύμενων ἐργάτας μὲ μακροχρόνιον ὑπηρεσίαν κυμαίνονται μεταξὺ 50 καὶ 75 δραχμῶν. Τὸ μέσον ἐργατικὸν ἡμερομίσθιον εἶναι 60 δρχ. Εἰς τὸ ἀνειδίκευτον προσωπικὸν παρέχονται ἐπιπρόσθετοι ἀμοιβαὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἀποδοτικότητα εἰς ὡρισμένα τμήματα — περαίνει ὁ συντάκτης τοῦ ἄρθρου.

******

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 3ης σελίδος

νουσαν Ἐπιτροπὴν, προτάσεις διὰ τὸν σκοπούσας εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἱκανοτήτων καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων, τῶν ἀναγνωρισμένων μὲ τὸ σχέδιον, διὰ τὴν ἔκφρασιν οἰκονομολόγων καὶ ἐκπαιδευτικῶν, ποὺ ἀργότερον θὰ μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὸ εἶδος τὸ τεχνικῆς βοηθείας, εἰς τὸν παρόντα ὁ σότερον πτωχὰς χώρας.

Μεταξὺ τῶν προτάσεων αὐτῶν ἡ ἐκείνη διὰ τὴν δημιουργίαν, μέσα τὰ πλαίσια τοῦ σχεδίου, ἑνὸς τμήματος ὑποτροφιῶν δι' εἰδικοὺς μὲ μικρὰν πείραν. Ἤδη, ἔχουν ἀρχίσει σχετικαὶ συζητήσεις διὰ τὴν ἀπόσπασιν εἰδικῶν ἀπὸ τὰ κράτη τοῦ ΟΟΣΑ. Αἱ συζητήσεις διεξάγονται μὲ τοὺς διευθύνοντας τὰς ἐθνικὰς ὁμάδας. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι θὰ ἀποστῇ δυνατὴ ἡ πρόσληψις, διὰ τὸ πρῶτον σεχὲς ἔτος, εἴκοσι εἰδικῶν καὶ ἀναμένεται ὅτι αἱ δυνατότητες ἀνάπτυξεως τοῦ προγράμματος, εἶναι σημαντικώτατοι, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀναγκῶν ἄλλων περιοχῶν. Ὁ κύριος φαίνεται ὅτι οἱ διευθυντὰς τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων, ἐλέπευον μὲ ἐνθουσιασμὸν τὴν συμπάθειαν τὴν δυνατότητα τῆς προσλήψεως εἰδικῶν καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόσπασιν—κράτη τοῦ ΟΟΣΑ.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΠΑΜΠΟΥΡΗΣ

ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ
• Ἐξοικονομῆστε χρήματα μὲ τὴν καλύτερη ὀργάνωση τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐργοστασίου σας.
• Γι' αὐτὸ ὅμως χρειάζεται ἐξοπλισμός.

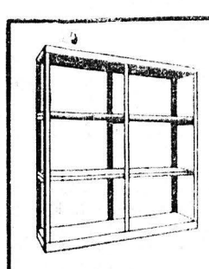
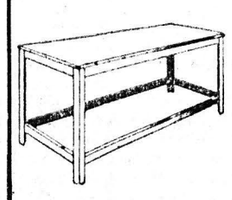
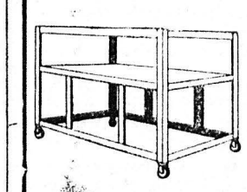

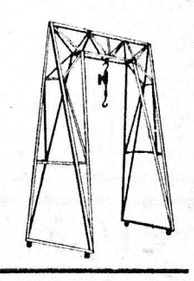

ΡΑΦΙΑ
ΠΑΓΚΟΙ
ΚΑΡΟΤΣΑΚΙΑ
ΠΛΑΤΦΟΡΜΕΣ
ΠΑΛΑΓΚΑ
ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΠΑΤΑΡΙΑ

Γίνονται ὅλα γρήγορα καὶ οἰκονομικὰ μὲ
ΝΤΕΞΙΟΝ
Ὅπως ἀκριβῶς τὰ θέλετε καὶ ἀπὸ σᾶς τοὺς ἴδιους ἀκόμη

• Ἀλλάζουν μορφὴ ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες σας μὲ